

EDITORIAL

In Memoriam: Professor Carles Vallbona i Calbó

Mariona Violán* i Maica Rubinat

Pla d'Activitat Física, Esport i Salut (PAFES), Consell Català de l'Esport, Generalitat de Catalunya, Barcelona, Spain

La promoció de l'activitat física té pares i promotors, i el Dr. Carles Vallbona podem dir que va ser-ne l'impulsor a Catalunya; malgrat viure a més de 10.000 km de distància, mai faltava a les sessions de treball ni Jornades i sempre amb una energia i vitalitat envejables. La seva implicació, assessorament i capacitat de lideratge va ser una gran ajuda per aconseguir implantar programes vers la promoció de la salut a través de l'activitat física. La seva persona va ser clau per dur a terme diferents accions dins el nostre país.

Avui, i amb la sensació de quedar una mica sols científicament, haurem d'aprendre a viure amb l'absència del professor Vallbona, una figura clau en la promoció d'un estil de vida i alimentació saludable, i en especial l'envelliment actiu. Són molts els reconeixements que se li han fet —el darrer va ser la creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya—, però no volem fer un recull de mèrits sinó compartir amb vosaltres aquestes línies i que quedi constància del record d'una gran persona i un excel·lent i brillant professional. La notícia del seu traspàs ens arriba en ple període de vacances estivals, i la velocitat amb la que s'escampa la notícia per la comunitat científica catalana i internacional ja fa palesa la seva empremta, no tant sols professional sinó també humana.

Aquest estiu ha estat diferent, ha volat pels nostres pensaments amb una barreja de tristor i alegria, el plaer de la seva conversa que sempre t'abraçava dolçament, amb les paraules ben trobades d'algú que coneixia el significat del que és compartir. El professor Vallbona sabia difondre la ciència amb paraules senzilles i exemples útils, exercint un lideratge subtil i intel·ligent, sempre per aconseguir el mateix objectiu: la millora de la salut de les persones.

Una de nosaltres rep la malaurada notícia quan li queden pocs metres per fer una fita d'alçada i decideix, amb silenci i tristesa, dedicar-li el cim. L'altra es troba navegant pel gran blau, la immensitat de l'aigua que fa que tot sigui tant petit en comparació, que t'aboca a minimitzar totes les preocupacions. I així és, perquè tot i sentir la buidor de la pèrdua, ho rebem amb un somriure de qui s'emporta per sempre tots els bons moments i coneixements compartits amb una persona plena de vida. La darrera vegada que ens vàrem trobar ens ensenyava les fotografies d'unes vacances d'esquí amb els seus fills i nets, amb l'orgull d'un avi que podia gaudir de l'esport amb els més petits de la família. Sempre ens recordava la necessitat de ser actius a qualsevol edat i que mai ens haviem de posar barreres, ni tan sols tenint una patologia, ja que l'exercici físic es pot adaptar.

* Autor per a correspondència:
Correu electrònic: mviolan@gencat.cat (M. Violán).

Figura 1 Barcelona, 2012.

Figura 2 Vail, Colorado, 2012.

Excel·lent metge, avesat científic, magistral professor i per sobre de tot una gran persona, savi, ben disposat, sempre amb un somriure, actiu i ple d'energia vital: practicava el que predicava. Era un predicador nat, sobretot amb l'exemple. que va treballar fins el darrer moment, i creiem que gairebé va complir el que sempre deia, que volia marxar sa i actiu.

Ens atrevim a compartir una de les últimes fotografies que li vàrem fer a Barcelona —ell ens va donar el seu consentiment per utilitzar-la—, i també els seus fills ens han fet arribar la imatge de la seva darrera esqujada.

També us oferim la possibilitat de visualitzar aquests vídeos: <http://dx.doi.org/10.1016/j.apunts.2015.10.001>.